

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Czajkowski (przewodniczący)

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z odwołania A. O.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr [...] z dnia 18 października 2018 r.

w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w [...],

ogłoszone w Monitorze Polskim z 2018., poz. 323,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 4 kwietnia 2019 r.,

wniosku o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego T. D.

wniosku nie uwzględnia.

UZASADNIENIE

Wyznaczony do rozpoznania niniejszej sprawy sędzia Sądu Najwyższego T. D. złożył wniosek o wyłączenie od jej rozpoznania.

We wniosku tym wskazał, że sprawa ta toczy się na skutek odwołania sędziego A. O. od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa nr [...] z dnia 18 października 2018 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na trzy stanowiska sędziego sądu apelacyjnego w Sądzie Apelacyjnym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2018 r., poz. 323. W gronie osób ubiegających się o powołanie na stanowiska sędziowskie ogłoszone we wskazanym dzienniku urzędowym znajdują się sędziowie J. D. oraz A. P.-K.. Sędzia J. D. z racji pełnienia funkcji Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...] jest

odpowiedzialny za sprawowanie nadzoru nad komornikami, zaś sędzia A. P.-K. w ramach swoich obowiązków przeprowadzała wizytację w prowadzonej w przeszłości przez sędziego T. D. kancelarii komorniczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 49 k.p.c., niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48, sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Celem instytucji przewidzianej w powołanym przepisie jest wyeliminowanie nie tylko wątpliwości stron, ale także wątpliwości samego sędziego, który może obawiać się, że jego rozstrzygnięcie nie będzie wolne od subiektywizmu (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 sierpnia 1973 r., II CZ 135/73, LEX nr 1673137). Poza tym, instytucja z art. 49 k.p.c. ma zagwarantować brak jakichkolwiek podejrzeń, że na rozstrzygnięcie konkretnej sprawy przez określonego sędziego wpływ mają jakiekolwiek czynniki zewnętrzne, ograniczające swobodę w kształtowaniu tego rozstrzygnięcia (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2009 r., I CSK 465/08, LEX nr 510611). Istotne jest zatem, by rozstrzyganie sprawy przez sędziego nie dawało żadnych podstaw do posądzania go o brak bezstronności.

Z uzasadnienia wniosku sędziego T. D. wynikają jedynie okoliczności związane z pewnego rodzaju relacją służbową, jaka w okresie poprzedzającym powołanie go na urząd sędziego Sądu Najwyższego zachodziła pomiędzy nim a sędziami J. D. i A. P.-K.. Nie wynika natomiast z treści tego pisma, jakie szczególne okoliczności z takiej relacji wynikały, tj. czy i jakie szczególne czynności nadzorcze były realizowane wobec jego osoby przez wskazanych wyżej sędziów, jaki miały przebieg oraz jakie były ich konsekwencje, w szczególności czy były to konsekwencje negatywne. Zakładając kompletność okoliczności przedstawionych we wniosku sędziego T. D. należy przyjąć, że ze sprawowaniem nadzoru nad wykonywaniem przez niego czynności zawodowych nie były związane ani szczególne czynności i podejmowane środki, ani również nie powstały żadne

negatywne skutki wynikające z tego nadzoru, ani w sferze zawodowej, ani osobistej. Istotne jest bowiem także to, czy z faktu realizacji nadzoru przez sędziów A. P.-K. oraz J. D. można wywodzić istnienie pewnych odczuć o charakterze osobistym, jak na przykład niechęci, czy wręcz wrogości, a z drugiej strony wdzięczności. Takie odczucia nie zostały wskazane we wniosku sędziego T. D., a zatem należy przyjąć, że nie zachodzą. Poza tym, z pisma zawierającego żądanie wyłączenia nie wynika, by relacja służbowa, o nie dość ścisłym przecież charakterze, jaka istniała w przeszłości pomiędzy nim a wskazanymi sędziami, była połączona z istniejącą równolegle relacją osobistą, co przecież nie byłoby wykluczone.

W tym kontekście oraz uwzględniając okoliczności zawarte we wniosku o wyłączenie, które w sposób pełny obrazują stan będący przedmiotem orzekania co do tego wniosku, należy stwierdzić, iż związki pomiędzy sędzią Sądu Najwyższego T. D. a sędziami, których dotyczy niniejsza sprawa, ograniczone były do przewidzianej w ustawie relacji służbowej, o charakterze zewnętrznym, nie związanej nawet ze znajomością osobistą. Relacja ta, a więc sprawowanie nadzoru przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...] oraz podległego mu służbowo wizytatora, dotyczyła wszystkich komorników na obszarze apelacji [...], a nadto nie były z nią związane jakiegokolwiek szczególne konsekwencje dla sędziego T. D., wykonującego wówczas zawód komornika sądowego.

Powyższe fakty nie uzasadniają zatem twierdzenia o tym, że w sprawie zachodzi okoliczność tego rodzaju, która uzasadniałaby wątpliwości co do bezstronnego orzekania przez sędziego Sądu Najwyższego T. D., co z kolei prowadzi do wniosku, że nie zachodzi przesłanka do wyłączenia go od rozpoznania niniejszej sprawy, określona w art. 49 k.p.c.

Z tych względów żądanie wyłączenia, złożone przez sędziego w trybie tego przepisu, nie zostało uwzględnione.